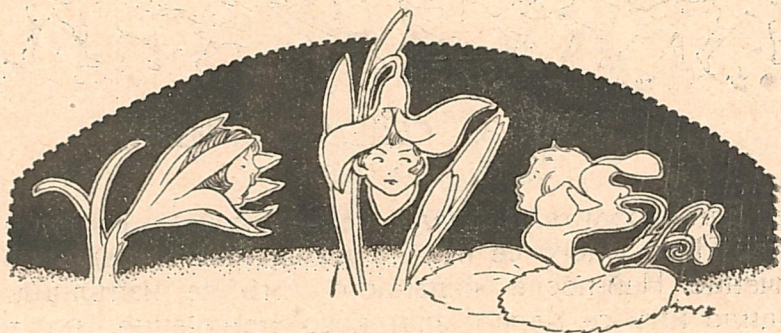

ДЕТСКИ СВѢТЪ

ГАТАНКА

Щомъ се пролѣтъта задава,
То листа и цвѣтъ подава.

Пекне слънчице огрѣе,
То съ звънчето си запѣе.

Като снѣгъ е бѣлненичко,
Катъ сираченце самичко.

Кой отъ насъ го не обича?
И кой съ него се не киче?

То събужда минзухарча,
Първо негово другарче.

Следъ туй цѣфва теменужка
Неговата мила дружка.

Тѣй следъ него редъ по редомъ
Цвѣтенцата цѣфватъ вредомъ.

Безъ да мисли и се мае,
Кой отъ васъ ще го познае?

Трайко Симеоновъ.